

želni zbor Kranjski.“ Ako ta članek, ki popisuje dogodbe pri zadnjih naših volitvah, res moti javni mir in red, kako zeló še le dogodbe same, ki so se go-dile one dni, morajo žaliti javni mir in red! Naj zato poslanci naši to razsodbo č. k. deželne sodnije vza-mejo si „ad notam“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Enajsta ura bije za to, da Avstro-Ogerska vlada sklene, kaj početi v očígled Rusko-Turške vojske. Zato je včeraj bilo tukaj veliko mi-nistersko posvetovanje pod predsedstvom presvitlega ce-sarja, v katerem so se ministri ločili v 2 stranki: ve-čina njih (Andrassy, Auersperg, Hofman, Depretis) je bila za to, da se za zdaj le popolnem oboroži ona armada, katera stoji na mejah naše države ob Savi in v Dalmaciji, kar bi stala kakih 30 milijonov gold., za katere bode pozneje treba dovoljenja dobiti od dr-žavnega zbora, — manjšina ministrov pa je bila za to, da naj se nemudoma velikanska mobilizacija naše armade izvrši, ker po njihovem mnenji je zdaj, ko Rusko in Turško vlado pomanjkanje denarja sili v po-mirje (sklep mirú), došel čas, da Avstro-Ogerska po polnem oborožena stoji v varstvo svojih intere-sov, kar je tem bolj potrebno, ker v Bosni, Hercego-vini in Arbaniji se utegne iznova začeti vstaja. — Ker v včerajšnji ministerski seji prevažna stvar ni bila do-gnana, ima danes (1. avgusta) biti druga seja.

— Nemški cesar Viljem se neki 7. dne t. m. vrne iz Gastajnskih toplic domú in na tem povratku pride z našim presv. cesarjem skupaj.

Iz Hrvaškega. — Veliko pozornost ne le pri nas, temveč po vsej Avstro Ogerski monarhiji obrača na-se odpoved generala Mollinary-a, v kateri cesarja prosi, naj ga reši vladovanja v vojaški Granici, in to zato, ker mu srce in čast ne dopušča, da se pod krilom njegovega imena zida železnica, ki jo Ma-gjari zahtevajo, ki pa nasprotuje koristi granice in bi poleg tega Magjarsko žrelo požrlo še imetek njen, ki ga je po velikodušnem sklepu cesarjevem dobila. Do danes ni še znano, da je cesar sprejel odpoved Molli-naryevo. Vsakako je to nov razpor z Magjari, ki Av-striji toliko in zmirom novih polén pod noge mečejo, da se še danes uganiti ne more, kaj bode konec ne-srečnega dualizma!

Iz Rusko-Turškega bojišča. — V Carigradu vré naprej. Savfet-paša je bil odpuščen, ker je spo-znavši slabo stanje Turčije svetoval skleniti mir, in si upal sultanu v obraz resnico povedati rekši, da vojsko-vodje v Rumeliji ravnajo strašno brez skrbi. Sultan pa je verjel bolj drugim ministrom in Savfet je šel. Za njim je bil odstavljen tudi šejk-ul-Islam (najviši du-hoven), ker je svaril pred razvitjem prerokovega pra-pora. Turški narod je zdivjal, videč po dogodbah ob Balkanu pogubo pred očmi; toda predno pogine, po-skuša v svoji divjosti še vse, zbira vse svoje moči, kr-voločnost, verski fanatizem stopita z vso grozovitostjo na noge. Večkrat že je govorilo se o tem, da bodo v Carigradu razvili prerokov prapor in vselej se je človeštvo streslo. Zdaj je res sklenjeno to, sultan sam ga bo razvil. Mohamedanci, še tisti, ki so dozdej bili domá, bodo na to zgrabili orožje in se zbrali krog prapora. Rop, pokončavanje, požiganje, morjenje bo povsod, kjer bodo prikazali se prerokovi častilci. To ne bo več pravi boj, ampak klanje, vničevanje rodov; nikomur se ne bo prizaneslo, ne ženski, ne starčku, ne

otroku, mesta in sela bodo razdjana, kri bo tekla po cestah — vse Allahu in Mohamedu na čast! — Grozovitosti Čerkezov v Bulgariji, divjanje baši-bozukov ni nič proti onim strahovitostim, ki jih bo vnela zelena cunjá. Nihče na Turškem si ne bo svest življenja, tujim podložnikom se bo tako malo prizaneslo, kakor ubogi stiskani raji. V Carigradu so prišli ob zadnjo trezno pamet, sicer bi se kaj takega ne zgodilo. Na-sledki tega so tudi za Turke pogubljivi. Dozdaj se sovračnik bori le s Turško vlado, potem se bo pa obrnil proti vsemu Turškemu rodu, oko bo šlo za oko, življenje za življenje. Rusi niso pričeli vojske z namenom, da bi zatrli osmanstvo v Evropi, ampak na-menili so se le uničiti Turško gospodstvo na Balkanu; Turki morajo nehati vladati, vladani pa se lahko pridružijo kateri koli državi. Tako daleč ni imelo priti, da bi tisti, ki zmaga, zapustil razdjano in ljudi prazno deželo. Prišlo pa bo tako daleč, če sultan z zeleno capo mohamedance na noge spravi. S tem se sultan ne bo rešil, če prav se zbere krog njega na tisuče bo-jevalcev; ne bo jih peljal k zmagi, ampak v mesnico. Ruski topovi pred Drinopoljem gromé Turškemu gospodstvu v Evropi konec.

Na bojišči samem je ta teden tekla kri curkoma. Iz Azije ni sicer nobenih posebnih novic, ker Rusi go-tovo nočejo gnati Turkov proti Evropi; tim več jih je pa iz Rumelije. Ob Šumlji je bila huda bitva, pri kateri je padel poveljnik Turške čete, drug paša pa je bil hudo ranjen. Zmagali so Rusi. Silno huda bitva je morala biti 29. pret. meseca ob Ruščuku, ker so Rusi pod poveljstvom kneza-naslednika zajeli 5000 Turkov, 10 praporov in 30 topov. Ker se priprosti Turek ne udá rad, se more soditi, da je Turkov padlo grozno veliko število. Zdaj imajo Rusi vzeti le še dve trdnjavi ob Balkanu: Šumljo in Silistro, pa ji bodo menda le ob-kolili, pa šli naravnost na Drinopolje, kamor jim je pot zdaj že odprta. Do Carigrada potem nimajo daleč in ker je Angleška vlada neki odločila, da se ne bo vstav-ljala Rusom, ako zasedejo Carigrad, je Turčija gotovo že v zadnjih zdihljajih. Tedaj bo tudi malo pomagalo, če se sultan zopet sprijazni z odpušenim Midhatom kar se že nekaj časa plete.

Črnogorci so prijeli trdnjavo Nikšič z vso silo; ker so vzeli in podrli že vse vtrjene prostore okol nje, mora pasti v par dneh.

Iz severne Amerike. — Danes ni konca ne kraja zmešnjav po svetu! Zdaj so se začele celó tukaj. 18. dne u. m. so se začeli po vseh železnicah Pensilvania-Ohio puntati uradniki in delavci, ker jim je bila plača znižana, in kakor v Ameriki v obče vse na veliko mero gre, tako se je punt delavcev razširil dalje. Samo v Pittsburgu znaša škoda, ki so jo puntarji po železnicah naredili, okoli 4 milijone, ker so pokončali 125 hlapov in 2000 voz. — Punt delavcev so podobni kugi, ki se širi po celem svetu. Tudi v predmestjih Dunajskih so unidan rogovilili tako, da so jih v Rudolfsheimu zaprli 50, v Atzgersdorfu pa 40. In še le te dni smo slišali, da so po razglasu Tirolske vlade vsa delavska društva v Vorarlbergu prepovedana. — No, seme liberalizma in brezverstva, združeno s pomanjkanjem zaslužka in kruha, bo čedalje tacega sadú rodilo, da bo groza.

Žitna cena

v Ljubljani 28. julija 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 21. — banaška 12 fl. 24. — turšice 6 fl. — soršice 6 fl. 40. — rži 7 fl. — ječmena 4 fl. 20. — prosa 4 fl. 70. — ajde 8 fl. 48. — ovsa 8 fl. 90. — Krompir 6 fl. 40 kr. 100 kilogramov.